

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

15. S. Theresia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](#)

Instructio meritoria.

Fugere faminas non possumus semper; conversari tamen liberiùs, expedit nunquam. Ne inquinemur à pice, ne & à curiositate, ac falsitate rapiamur hujus infausti sæculi, corpus durius habere incipiamus. Non caufemur molliciem, aut habitus rebelles. Nulla mollicies, vel habitus tam radicatus, quem sacrum sui odium mutare, & enervare ac evellere non potest. Poterit immutare & nos, modò manum applicemus. Ignorat præveniamus labendi pericula, & ne unquam incidamus, per unam hebdomadem quotidie aliquem ex psalmis pœnitentialibus devotè oremus. Non incidet in foveam, cui ubique comes est humilis pœnitentia.

**Soleminitas Seraphicæ Matris
S. Theresiae ex Mariano Ordine de
Monte Carmeli.**

EXHORTATIUNCULA I.

O Charitatem S. Theresiae! Hæretorum, aliorumque peccatorum tenebras perpetuâ deflebat lacrimis,
atque

atque ad placandam Divinæ ultionis iram voluntarios proprii corporis cruciatus irato Domino pro eorum salute obtulit. Imò purgatoriis incendiis ad extremum usque judicii diem cremari petuit, modò vel unus se converteret ad Deum peccator. Qualis, ò dilecte! hic ardor? Sancti, perfecti amoris. Estne & in nobis?

Instructio meritoria.

Erit, si vel hodie statuamus, nullam posthac transigere diem sine speciali, & expressâ peccantium, & neoconvertendorum memoria. Id præstemus sollicitè ad illum versiculum: *¶. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ¶. Et cum misericordiis peccatoribus. Amen.* Pro horum salute offeramus Cursum Marianum. *In Manibus Mariæ verè reposita est nostra salus. Recordatur misericordia nostræ. Et quem ipsa vult, salvus erit, & a quo vultum avertit suum, vadit in interitum.* S. Bonaventura.

II.

A Mor probatur ad lapidem Lydium, affirmatur inter adversa, & contra-

B b 2

ria.

ria. Probata est & S. Theresia, dum ex-perta sibi adversarios potentes fæculi viros, & principes. Non timuit Virgo. Omnia & majora pati parata pro Sponso, & hoc Crucifixo. Fili! ad omnia vix non terremur. Vivimus plerumque, non, ut patiamur, sed ut oblectemur. Quæ hæc vita? Flamma nutritur oleo, generosus animus patientia. Multa sustinere ab homine si non recusemus, parum est; lætari etiam oportet, quo nobis molestior, vel infensor ille.

Instructio meritoria.

Mutemus vitam, & aut cellæ, aut pulpito, vel (quod sanctius) ipsi cordi inscripta portemus S. Theresiæ verba, ac desideria: *aut pati, aut mori.* In Christiana fortitudine ut emineat Marianus, & insignis Ordo de monte Carmeli, opera hodiernæ diei donemus Mariae per manus S. Theresiæ. Non perditur, quod Ordini tam sancto impenditur.

III.

Mors omnium terribilissimum, metiam Sanctis. Ecce! Virgo tam sancta, SSS. Trinitatis electissima spon-

sa!

sa! Ecce! Mater hæc Seraphica contremiscit tota, seque semper miserrimâ peritura morte existimat, quamdiu à cœlesti vitæ æternæ fonte abesset. Dilecte fili! quid agant jam peccatores, quales nos sumus?

Instructio meritoria.

Scio, quid agendum. S. Theresia docuit. Votum emisit (ò quām arduum inferiori homini!) efficiendi semper, quidquid perfectius esse intelligeret. Votum hoc non petit à nobis Deus, benè firmum propositum, omnia nostra, quæ hodie assumenda, sacra exercitia peculiari fervore, recollectione, & accuratâ inchoandi, & finiendi attentione. Gratia Dei nobiscum, si hoc observaverimus. Verūm ut & frigidum cor nostrum Angelus S. Theresiae suō ignitō amoris transfodiat jaculō, in privatō quōdam cubiculō flexis genibus, aut officiō minore de eādem Sancta (si tamen ad manum:) aut Lytaniis majoribus Seraphicam venerabimur Matrem. Non recusabitur labor, ubi

B b 3

amor

amor est ; Quoniam qui amat, non laborat. S. August.

Festum S. Galli Abbatis Ale-
manniæ Apostoli Spiritu Dei ple-
nissimi.

EXHORTATIUNCULA I.

O Quanta in nonagenario senecione
vitæ sanctioris documenta ! Vitam
duxit perquam arduam , quia rigidissi-
mam, assiduô jejuniô, & ferreâ catenâ su-
am excrucians carnem. Non nocent jeju-
nia vitæ. Mille prostravit gula ; neminem
temperantia. *Qui abstinenſ est, adjicit vi-
tam.* Eccl. 37. A paradisi gaudiis per cibum
cecidimus : Ad hæc, quantum possumus,
per abstinentiam resurgamus. S. Greg.

Inſtruçtio meritoria.

Sobrietatem , atque temperantiam ut
perfectè possideamus , hodie extra com-
munem refectionem neque de esculen-
tis, neque poculentis aliquid admicca-
mus, nisi aliud suaserit infirmitas. In ho-
norem quatuor virtutum Cardinalium
vid. *Prudentia, Justitia, Fortitudinis, &*
Temperantiae oremus quatuor decades

ex

